

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/176/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010994
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka, a prísediacich Márie Greguškovej a Anny Pivoluskovej, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 16. 07. 2014 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný S. K.C., nar. XX. XX. XXXX vo F., trvale bytom F., N.. Z. XXXX/X, t. č. v ÚVV a ÚVTOS H. H.,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16:00 hod. vo F., okres F., na ul. W. v blízkosti križovatky s T. X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I. R., nar. XX. XX. XXXX vo F., trvale bytom S. T., S. XXX/XX, fyzicky napadli poškodených I. K., nar. XX. XX. XXXX a I. K.C., nar. XX. XX. XXXX tak, že najskôr obvinený S. K. udrel päťou do nosa poškodený I. K.C., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obvinený I. R. udrel dvakrát päťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený I. K. a tak ho obvinený S. K. udrel päťou po tvári do úst a následne obvinený I. R. ho udrel naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre a zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a PN 5-6 dní a poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery úst a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a PN 5-6 dní,

teda

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a to:

- I. K., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom F., adresa na doručovanie písomností T. XX, F., vo výške 322,- Eur,
- UNION zdravotná poisťovňa, a.s., H. XX/A, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, vo výške 7,26 Eur,
- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., J. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, vo výške 13,33 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 20. 12. 2013 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/550/2013 obžalobu na I. R. a S. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Trestná vec obžalovaného I. R. bola uznesením tunajšieho súdu č. k. 5T/176/2013-627 zo dňa 16. 05. 2014 vylúčená na samostatné konanie.

Obžalovaný S. K. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že išiel spolu s I. R. okolo poškodených, ktorí ich volali, aby išli hrať karty. Svedkyňa Y. Č. krátko predtým vyšla z ústavu na výkon trestu, a dala obžalovanému pusu, čo poškodeného I. K. našťvalo, začal sa obžalovanému vyhrážať, mával aj s nožom, tak odišli. On žiadne peniaze nezobral, ani u nich žiadne peniaze nenašli, a ani žiadny tovar, ktorý by si za tie peniaze mohli kúpiť. Poškodený I. K. po ňom vykrikoval, že ho dá zatvoriť na dlhé roky. Poškodení I. K. a I. K.C. a svedkyňa Y. Č. tam vtedy všetci pili, a všetci, ktorí ho usvedčujú, žijú spolu v spoločnej domácnosti a dohovárali sa ako majú vypovedať. Na spresnenie uviedol, že poškodený I. K. volal I. R., tak tam išli spolu s ich družkami, teda svedkyňou I. H. a svedkyňou D. K.. Poškodení bývajú pri T. X., tak sa pri nich zastavili, oni hneď začali nalievať víno, obžalovaný ale vôbec nepil, v tom čase bol na injekciách, lebo bol chorý. Aj po zadržaní vôbec nenafúkal. Tam, kde sa pristavili pri poškodených, boli okrem nich prítomní svedkovia C. Y., N. K., Y. Č.. Tá dala obžalovanému pusu, lebo ho dlhšie nevidela, a chcela ísť s ním, že sa pôjde zabaviť, že je ešte mladá. Poškodený I. K.Š. začal žiarliť, on zaútočil na obžalovaného, mal v ruke aj nôž, ktorý bol položený vonku na peci, a tento nôž mu podala svedkyňa Y. Č., ktorá taktiež mala jeden nôž v ruke, a takto išli obaja na obžalovaného. On hneď na to ušiel preč a ostatní išli pomaly za ním. Ďalej uviedol, že nevidel, že by mal poškodený nejaké peniaze, z vrečka vytiahol len nejaké centy, preto sa nakoniec ani nehrali karty. Tie peniaze, čo predtým vybral z bankomatu, podľa obžalovaného minul ešte pred skutkom na alkohol a jedlo. Obžalovaný nevidel na poškodených žiadne zranenia, ostané osoby do tohto konfliktu nezasahovali. Rodina poškodených sa medzi sebou začala naťahovať až keď bol obžalovaný ďalej od nich, preto na nich nevidel ani žiadne zranenia. Na spresnenie uviedol, že vzdialenosť medzi pecou, na ktorej boli položené nože a ním bola len pár metrov, pričom on ani jeden nôž nedržal v rukách, neposielal by vyšetrovateľa pre tieto nože, keby boli na nich jeho odtlačky prstov. Obžalovaný nevedel vysvetliť, ako mohla byť zistená pachová stopa na jednom z týchto nožov, ktorá mala patriť jemu, podľa neho asi tak, že on bol vtedy blízko toho noža keď sa ním poškodený I. K. zaháňal. I. R. počas tohto incidentu zakričal na svedkyňu Y. Č., aby tie nože zahodila, čo aj urobila. Obžalovaný na záver uviedol, že nevie uviesť, čo po ich odchode robili poškodení a zvyšok ich rodiny. Keby ten skutok spáchal, nešiel by odtiaľ rovno po hlavnej ceste, ani by nečakal na zadržanie, ale mohol by odísť ktoroukoľvek inou cestou. Od doby, kedy mal byť spáchaný skutok po jeho zadržanie mohlo prejsť zhruba 10 až 15 minút, za ten čas prešli asi 100 až 150 metrov smerom k zimnému štadiónu, kde ich zadržala hliadka Mestskej polície, ktorá ich aj prehľadala, ale nič nenašli.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený I. K., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že išiel do I. kúpiť víno, borovičku a nejaké fajčivo. Keď to nakúpil, položil to do košíka na bicykel a išiel naspäť tam, kde býva. Cestou ho zastavil I. R., ktorý mu uviedol, že ako sa má dobre, keď toto všetko nakúpil. Poškodený potom pokračoval ďalej. Zrazu asi o pol hodinu tam za nimi prišiel I. R.L., a spolu s ním

obžalovaný S. K. a ich družky, svedkyne I. H. a D. K.. Títo okrem I. R. predtým u nich nikdy neboli. On hral karty s rodinou, len tak zo srandy o centíky, a I. R. navrhol, aby hrali karty o peniaze. Začali padať drzé slová, tak poškodený vytiahol mobil, že ide volať na políciu. Ani nedovolal a obžalovaný S. K. mu mobil zobral a hodil ho o zem. Potom mu dal päšťou do nosa, on spadol na zem, zaliala ho krv a slzy, preto dobre nevidel. Potom ku nemu pribehol I. R. a dva krát ho udrel päšťou. Dobehol ku nemu aj jeho brat, poškodený I. K., ktorý tiež dostal, ale nevedel uviesť od koho, pretože ležal na zemi a nevidel to. Ak si dobre spomína, tak dostal aj svedok C. Y.. Obžalovaný s ostatnými, ktorí s ním prišli, potom začali utekať cez cestu a oni sa vybrali za nimi, aby im vrátili peniaze. Cestou stopli auto mestskej polície a povedali im čo sa stalo, a polícia potom išla za skupinkou obžalovaného. Pri tom incidente boli prítomní svedkovia I. H., D. K., Y. Č., I. R., obžalovaný S. K.. Boli tam ešte aj iné osoby z rodiny poškodeného. Keď poškodený ležal na zemi, krvavého ho zdvihla svedkyňa Y. Č.. Predtým, ako dostal päšťou do nosa od obžalovaného Dušana Gašpara, stál, po tomto údere padol a ležal na zemi, a tu na zemi ho už udrel len I. R.. Na zemi ležal na boku, vtedy ho šacoval obžalovaný S. K.. V pravom vrecku vetrovky mal peniaze a ležal na ľavom boku. Obžalovaný S. K. mu nohou pritlačil bok, aby nemohol vstať, a takto mu zobral 60,- Eur. Poškodený bol z bankomatu vybrať 120,- Eur, 60,- eur dal bratovi a on mal pri sebe 60,- Eur, 2 x 20 eurové bankovky a 2 krát 10 eurové bankovky. Mal pri sebe aj nejaké drobné, zhruba 1,20 alebo 1,50, tie mal ale vo vrecku v rifliah. Pri tom incidente bola svedkyňa Y. Č. od poškodeného vzdialená asi 5 metrov. Poškodený ďalej uviedol, že v búde nemajú nože, len tam kde on spával, tak asi 15 metrov odtiaľ je ďalšia drevená búda, kde sa aj varievalo, a nože mávali tam. Tie dva kuchynské nože ktoré sa našli, nepatrili im, pamätá si, že svedkyňa D. K. ako prvá zakričala „odhodte nože“, preto si myslí, že patrili niekomu z obžalovaných. On osobne však tieto nože nevidel. Obžalovaného ani ostatných nikto nepozýval, nikto ich ku nim, nevolal, oni im nie sú ani žiadna rodina. Na záver uviedol, že keď sa vrátil z obchodu, stihol vypiť dva poháriky vína, pričom v obchode kúpil 6 fliaš vína. V tom čase žil so svedkyňou Y. Č.Y. on, či s ňou mal nejaké pletky aj obžalovaný S. K. nevedel uviesť, poškodený bol predtým vo výkone trestu odňatia slobody. V ten deň, keď sa stal skutok, nemali medzi sebou v rodine žiadne nedorozumenia, oni spolu žili dobre, nikdy sa ani nebili. Svedkyňa D. K. mu aj ponúkala, že mu vráti tých 60,- Eur, aby to stiahol.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený I. K., ktorý po zákonom poučení uviedol, že to bolo neďaleko hotelu Tennis, kde za nimi prišiel I. R. a obžalovaný S. K. spolu s ich partnerkami, svedkyňou D. K. a I. H.. Povedali, že chcú hrať karty, ale oni im povedali, že hrajú len o centíky. Skupinke obžalovaného sa to nepáčilo, tak ich začali slovne urážať, čo sa zase znepečilo jeho bratovi, poškodenému I. K., ktorý ich začal vyhánať. On bol v tom čase ďalej od brata, začul len jeho krik, a videl, ako mu dal prvú facku I. R., a druhú facku obžalovaný S. K.. Obžalovaný S. K. bol naklonený nad jeho bratom, ktorý ležal na zemi, ale nevedel uviesť, či ho obžalovaný S. K. aj prehľadával. Potom sa obžalovaný S. K. aj postavil, a poškodený I. K. naňho kričal, že „vráť mi 60,- Eur, nič z toho nebude.“ Potom prišiel obžalovaný S. K. ku poškodenému a dal aj jemu jednu ranu do tváre, potom ku nemu pristúpil I. R., ktorý mu dal dve rany, následkom čoho spadol na zem. V ten deň sme tam boli prítomní on, jeho brat, poškodený I. K., obžalovaný S. K.C., a svedkovia I. R., C. Y., S. S., ktorá ale hneď odišla, a Y. Č.. Skupinka poškodeného tam vtedy mali aj dve alebo tri fľašky vína, poškodený ale opitý nebol. Všetci siedmi vypili asi jeden a pol fľaše vína, takže neboli veľmi opití. Počas toho incidentu obžalovaný S. K.Š. udrel poškodeného I. K. do tváre, pričom tento bol aj krvavý. Keď potom ku nemu prišiel obžalovaný S. K., poškodený videl, že má medzi nohavicami nôž, ale obžalovaný mu povedal, že nôž má, ale tento nie je na nich. Do tohto incidentu poškodený nezasahoval, len stál a pozeral sa. Poškodený nevedel uviesť, či obžalovaný poškodenému I. K. peniaze naozaj aj zobral. Vedel uviesť, že jeho brat, poškodený I. K., mal 100,- alebo 120,- Eur z bankomatu, ktoré vyberal dva alebo tri dni pred týmto incidentom. Časť z týchto peňazí minuli, ale tých 50,- až 60,- Eur ešte u seba mal. Peniaze patrili jeho bratovi N. K., oni mu peniaze chodia vyberať z bankomatu, pretože on je hluchonemý, a jemu dajú len časť peňazí a zvyšok si nechajú. Poškodený ďalej uviedol, že poškodený I. K. mal vtedy u seba nejaké 20,- a 10,- eurové bankovky. Ak si dobre spomína, mal ich asi niekde v bunde. Obžalovaný S. K. a I. R. podľa neho videli, že má poškodený I. K. peniaze, pretože si ich vyťahoval počas toho, ako hral karty, nepamätal si už ale kde ich presne mal. To, aby mu vrátil peniaze, kričal poškodený I. K. I. R.. Ten potom prišiel ku poškodenému a udrel ho. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaného S. K. aj I. R. pozná v podstate od malička, mali spolu výborné vzťahy, boli kamaráti. Aj v minulosti sa stalo, že ku nim prišli, a aj spolu s nimi hrali karty. V ten deň s nimi ale karty hrať nechceli, lebo poškodený I. K. sa bál, že by prehral peniaze, pričom chceli hrať len o drobné, ale obžalovaný S. K.C. s I. R. chceli hrať o veľké peniaze. Obaja boli dosť pod vplyvom alkoholu, toto vedel poškodený posúdiť, pretože ich pozná ako sa správajú, keď sú triezvi, pričom obžalovaný S. K. sa aj tackal. Do tohto incidentu nikto z prítomných nezasahoval, ani by si to nikto nedovolil, teda zasahovať

proti I. R.. Poškodený osobne nevidel, že by I. R. bral jeho bratovi, poškodenému I. K. peniaze. Po tomto incidente aj prehľadali okolie, ale žiadne peniaze nenašli. Poškodený I. K. mu povedal, že ich ani nemôžu nájsť, pretože mu ich zobral I. R.. Taktiež počas vyšetrovania za nimi prišla svedkyňa D. K. a I. H., ktoré im hovorili, že sa správajú ako keby boli cudzí, a aby to stiahli, že oni im tie peniaze vrátia. Poškodený I. K. mu vravel, že mu zmizlo 60,- Eur. Ten incident sa skončil tak, že poškodený I. K. povedal, že bude volať policajtov, pričom tam na zemi poškodený zbadal aj rozbitý telefón, a potom už len videl brata, poškodeného I. K., na ceste, a následne prišli policajti. Na záver uviedol, že predtým, ako začali hrať karty, u brata, poškodeného I. K. videl peniaze. Mal tam dvadsiatky, desiatky a nejaké centy.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok I. Y., ktorý po zákonom poučení uviedol, že si pamätá toľko, že boli stálou službou vyslaní na W.J. X., kde sú skleníky, malo tam dôjsť k prepadnutiu a zobrať nejakých peňazí. Keď tam prišli, obžalovaný S. K. sa nachádzal na druhej strane cesty, bol tam s ním ešte jeden chlap a dve ženy. Hliadku zrejme volali poškodení, ale toto nevedel uviesť s určitosťou, ich na miesto poslala stála služba. Na mieste ešte boli aj oznamovatelia, ktorí ich zastavili, a povedali im, že ich okradli. Boli to chlap a žena, ale svedok si už nepamätá, či mali nejaké zranenia a čo konkrétne povedali. Tieto osoby boli svedkyňa Y. Č. a poškodený I. K.. Povedali im, že im zobrali nejaké peniaze a ukázali na tú skupinku osôb, ktoré boli na ceste. Potom sa svedok s kolegom presunuli k podozrivým, ani zbrane, ani peniaze však u nich nenašli. Oni im sami ukázali, že pri sebe nič nemajú, a tiež tvrdili, že to neurobili. Spolu so štátnou políciou potom aj prezerali miesto v okruhu cca 30 metrov, ale nenašli ani peniaze, ani nože. Taktiež neregistrovali, že by tá skupinka podozrivých niečo odhadzovala. Svedok na záver uviedol, že keď prvýkrát zaregistrovali skupinku podozrivých, títo nebežali, ale kráčali, už si však na to presne nespomína. Pri kontrole podozrivých títo veľmi nespolupracovali, presne si na to už ale nepamätá, ale putá nemuseli byť použité, nebolo to potrebné.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa Y. Č., ktorá po zákonom poučení uviedla, že v ten deň prišla z výkonu trestu odňatia slobody. Bratia I. a I. K. začali hrať spolu karty, potom tam prišiel I. R., obžalovaný S. K. a ich družky, svedkyne I. H. a D. K.. Oni s nimi chceli hrať karty, čo ale poškodení I. a I. K. odmietli. Obžalovaný S. K. dal päťou do tváre poškodenému I. K., I. R. bol tiež nad ním naklonený a bil ho. Svedkyňa nevedela uviesť, kto zobral peniaze, to nevidela. Potom sa všetci rozutekali a volala sa polícia. Ona tam našla nože, tieto ale u nikoho nevidela, nože boli položené na chodníku, a ona ich zahodila do kríkov, aby sa nikomu nič nestalo, a neskôr ich ukázala polícii. Počula aj ako niekto kričal, aby zahodili nože. Na druhý deň vo vlaku, keď išla do H. H., jej svedkyňa D. K. povedala, aby to z polície stiahli, že oni im tie peniaze vrátia. Aj mama obžalovaného S. K. ju požiadala, aby sa to stiahlo, že sa im peniaze vrátia. Ona ale žiadne peniaze nevidela, v ten deň len počula, ako poškodený I. K. kričal, aby mu vrátili peniaze. V ten deň boli obaja poškodení zbití, teda I. aj I. K.. Ďalej uviedla, že s obžalovaným S. K. nemala žiadny vzťah, nie sú ani žiadna rodina. Oni tam vtedy prišli aj so ženami, ktoré boli tiež veľmi opité, to boli svedkyne D. K. a I. H.. Všetko toto sa stalo kvôli tým kartám. Poškodení I. a I. K. nechceli, aby s nimi obžalovaný S. K. a I. R. hrali karty, tak sa začali hádať. Poškodený I. K. dostal päťou do tváre, spadol na zem a ona ho zo zeme dvíhala. Keby vedela čo sa stane, už by nedopustila, aby sa stala nejaká bitka. Na záver uviedla, že sa teraz aj bojí, vyhrážajú sa jej, že keď povie pravdu, že sa jej niečo stane, bojí sa že, aj po tomto súde nebude dobre. Bola podpálená už aj búda, tam kde prespávajú. Má strach, chodí aj k psychiatrovi. Vtedy bol poškodený I. K. vybrať z bankomatu peniaze bratovi I. K., pretože on si ich sám nevie vybrať. Na druhý deň po tom incidente jej aj mama I. R. vravela, že keď na neho povie pravdu, tak že bude zle. V ten deň svedkyňa vypila jeden pohár vína, ale nebola taká opitá, aby nevedela čo sa deje. Tí, ktorí za nimi prišli, boli viac opití.

Svedkyňa D. K. v rámci jej výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že išli po ceste a stretli poškodeného I. K. a svedkyňu Y. Č., ktorí ich volali k sebe, aby tam išli chlapi hrať karty. Ona ostala so svedkyňou I. H. na chodníku pri ceste, čo bolo asi 10 metrov od toho miesta kam išli chlapi. Ešte predtým, ako išli ku nim, tak boli na ceste pod mostom, kde aj požívali alkohol. Keď tam už boli, a stáli obďaleč na chodníku, ona počula krik, tak sa tam išli pozrieť, a videli, ako sa tam hádajú. Ona povedala, aby išli domov, a tak odišli. Svedkyňa si tam nevšimla, že by bol niekto zranený, vtedy tam stáli a hádali sa asi štyri alebo päť osôb. Taktiež nevidela, že by niekto niekoho udrel. Svedkyňa I. H. bola vtedy s ňou tam dole na chodníku, a s nimi tam bola aj svedkyňa Y. Č.. Taktiež nevidela nože v rukách, ani oni so sebou nemali žiadne nože. Taktiež nikto z nich nemal peniaze a ani u nikoho ďalšieho peniaze nevidela. Oni odtiaľ potom odišli, teda ona spolu so svedkyňou I.M. H., obžalovaným S. K. a I. R.. Cestou ich stretla hliadka, ktorá ich zastavila, a skupinka poškodený ostali tam, kde bývajú. Na záver uviedla, že pri tom, ako boli kontrolovaní hliadkou polície, neboli u nikoho nájdené žiadne peniaze.

Svedkyňa I. H. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň sme išli všetci, teda ona, I. R., D. K. a S.Š. K. z mesta. Prechádzali cez chodník, kde ich poškodený I. K. a svedkyňa Y. Č. zastavili a volali ich, aby išli hrať karty, pričom mali pri sebe aj víno. Oni ale nechceli hrať karty, tak tam kvôli tomu vznikla nejaká hádka. Ona, I. R., D. K., a S. K. ostali stáť na chodníku pri ceste a nešli za nimi. Svedkyňa tam s rodinou poškodených predtým žila 8 rokov, preto by tam ani nemohla ísť. Taktiež si pamätala, že Y. Č. vtedy pobozkala obžalovaného S. K., na čo sa poškodený I. K. nahneval. Je pravda, že predtým s jej mužom pila, ale nie tak, aby nevedela, čo sa deje. Oni tam neniesli žiadne nože, a ani u nikoho žiadne nože nevidela. Taktiež fyzicky nikto nikoho nenapadol, a nevidela ani žiadne zranenia. Oni potom odtiaľ išli preč a zrazu ich zastavila policajná hliadka, ktorá ich kontrolovala, pričom žiadne peniaze u nikoho z nich nenašli, ona mala len pri sebe vlastných 5,- Eur, ktoré jej aj vrátili. Na odstránenie rozporov v tom, že svedkyňa D. K.Š. uviedla, že na chodníku ostali stáť len I. H., D. K. a Y. Č. a chlapi išli za poškodenými, svedkyňa uviedla, že D. K. bola vtedy opitá, ona však až tak veľa nevypila, ona si to pamätá, bolo to tak, že na chodníku ostali stáť všetci štyria.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok I. R., ktorý po zákonom poučení uviedol, že ako prechádzali pri mieste, kde bývajú K., tak ich volal poškodený I. K. s Y. Č., aby si s nimi išli vypiť a zahrať karty. N. K.Š. ale karty nedal, tak nehrali. Následne tam došlo k ústnemu nedorozumeniu, pretože poškodený I. K.C. chcel karty ale N. K. mu ich nechcel dať, preto ho chcel biť, nakoniec sa ale medzi sebou nepobili. Poškodený I. K. tiež niečo vravel poškodenému I. K., ale svedok nepočul presne čo. Ostatní prítomní nič nevraveli. Aj obžalovaný S. K. vravel, aby to nechali tak, že karty hrať teda nebudú. Tak tam ostali a pili ich alkohol, konkrétne víno. Pil aj obžalovaný S. K., ale neboli veľmi opití. Potom začal poškodený I. K. šaškovať s nožmi, a tak odišli. Tam vonku mal nejaký stôl, odkiaľ zobral dva nože a svedkyňa Y. Č. mala jeden nôž. Poškodený na nich začal ísť s tými nožmi, pričom podľa neho bol vtedy určite nafetovaný, aj svedkyňa Y. Č. fetovala. Oni mu vraveli, aby s tými nožmi nešaškoval, potom ich svedkyňa Y. Č. chytila a zahodila medzi stromy. Vtedy tam boli prítomní on, obžalovaný S. K., a ich družky, svedkyne I. H. a D. K., ktoré ale vtedy boli ďalej od nich. Poškodený I. K. z vrečka tiež vyťahoval nejaké drobné, pričom mali hrať len o drobné peniaze, väčšinou hrávali o euro alebo o 50 centov. Svedok na poškodených nevidel žiadnu krv. Nevedel ani vysvetliť odkiaľ majú poškodení zranenia z toho času. Podľa neho sa oni pobili medzi sebou, takto sa bili aj v minulosti. On spolu s obžalovaným S. K. boli s poškodenými kamaráti, keď vtedy od nich odchádzali, nikto nebol zranený. Ako odchádzali, prišli za nimi policajti a tí ich aj zobrali. Ani on, ani obžalovaný S. K. určite nikoho neudreli. On sa po tomto incidente s K.C. o tom vôbec nerozprával. Na záver uviedol, že asi pred mesiacom ho stretla svedkyňa Y. Č.Á. a povedala mu, že na súde povie pravdu, že sa peniaze našli, a že si to vymysleli. Ani na neho, ani na obžalovaného S. K. poškodený I. K. nezaútočil, len šibrinkoval nožmi. Od odchodu od poškodených boli zastavení hliadkou polície asi v priebehu 10 až 15 minút, pričom prešli asi 100 metrov. Na tej trase, ktorú prešli, sa nenachádza žiadna krčma ani obchod, kde by bolo možné minúť peniaze. Po zadržaní hliadkou polície im bola robená osobná prehliadka, pričom žiadne peniaze u nich nenašli.

Svedok C. Y. na hlavom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v deň skutku tam bol prítomný poškodený I. K., poškodený I. K., V. K., N. K., Y. Č., a všetci spolu popíjali, ale karty nehrali. Potom prišli za nimi obžalovaný S. K. a I. R., spolu s ich družkami, svedkyňou I. H. a D. K., pričom prišli sami od seba. Oni sa k nim posadili a debatovali. Potom sa zrazu z ničoho nič strhla bitka. Obžalovaný S. K. aj I. R. vtedy mali trochu vypité, pričom aj oni mali vypité. Svedok ich pozná už dlhšie, preto vie, ako vyzerajú, keď sú triezvi. Vtedy si nalialo jeden alebo dva kráť. Poškodený I. K. vyšiel von z budy a svedok videl, ako ho obžalovaný S. K. udrel do tváre, z ktorej mu začala tiecť krv. Potom tam nastala trmavica, obžalovaný S. K. pristúpil k poškodenému I. K., dal mu dve zaucha, a potom zmizli. Poškodený I. K. potom volal policajtov. Celé to teda prebehlo tak, že obžalovaný S. K. potkol poškodeného I. K., ten spadol na zem, a na zemi mu dal dve facky. Svedok sa na to celé pozeral, ale nevidel, že by S. K. šacoval poškodeného I. K.. Obžalovaný S. K. potom udrel aj poškodeného I. K.. Poškodený I. K. kričal, že „vráť mi peniaze“, svedok ale nevidel, že by mu niekto nejaké peniaze zobral. Poškodený I. K. mal u seba 40,- alebo 50,- Eur, ktoré boli na jedlo, pričom si myslí, že ich mal v zadnom vrecku nohavíc. N. K. dostáva peniaze okolo dvadsiatehotretieho v mesiaci, a niekedy okolo tohto dátumu ich aj chodia vybrať z bankomatu. Vtedy ich boli vybrať asi deň pred tým incidentom. Po tomto incidente mal poškodený I. K. krvavú peru, poškodený I. K. mal krvavý nos. Potom prišla polícia, ale svedok nevidel, že by brali I. R. a obžalovaného S. K.. Svedok sa s poškodenými o tomto incidente nerozprával, na druhý deň išli k doktorovi, aj vraveli, že nevedia, prečo dostali bitku. Poškodený I. K. aj vravel, že mu zmizli peniaze, ale tieto sa nenašli. Vtedy tam svedok žiadne nože nevidel. Ani poškodení I. K. a I. K. sa medzi sebou nebili,

svedok tam s nimi žije už dva roky, a za tento čas sa medzi sebou nikdy nepobili. Ani I. R. a obžalovaný S. K. nikdy predtým K. nenapadli. Svedok sa ani s I. R. ani s obžalovaným S. K. po incidente o tom nebavil, ani rodina I. R. alebo obžalovaného S. K. za nimi nebola nič riešiť. Na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka z hlavného pojednávania a z prípravného konania sa čítala časť jeho výpovede zo dňa 30. 08. 2013 (čl. 231), v rámci ktorej uviedol, že on I. K. nepočul kričať, žeby kričal niečo za peniaze, a ani nevidel, že by tam niekto niekde nože zahodil, lebo už bol potom vzadu, svedok uviedol, že počul niekoho kričať „vráťte mi peniaze“, ale nevie uviesť, či to kričal I. K. alebo niekto iný.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní čítané zápisnica o výsluchu svedkov C. U., C. S. a M. Z. z prípravného konania.

Svedok C. U. vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 28. 08. 2013 v popoludňajších hodinách boli spolu s kolegom I. Y. vyslaní stálou službou ako hľadka Mestskej polície za účelom preverenia oznámenia, podľa ktorého malo dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na W. X. medzi skleníkmi. Po príchode na miesto sa na ľavej strane W. X. nachádzali dve osoby, muž a žena, ktorí im uviedli, že na druhej strane cesty popri letnom štadióne prechádzajú osoby, ktoré ich prepadli a zobrali im peniaze. Táto žena mala tričko od krvi. Ukázali im na skupinku štyroch osôb vzdialených asi 130 metrov, ktorí kráčali smerom na G.. On s kolegom teda služobným autom zastali pri tejto skupinke a vyťažili ich k oznámeniu. Po chvíli na miesto prišla hliadka OO PZ Zvolen a tieto osoby zadržala. Svedok na záver uviedol, že pokiaľ oni tieto osoby sledovali a boli pri nich, tak on žiadne peniaze ani manipuláciu s peniazmi nevidel, ani nevidel, že by nejaké peniaze zahadzovali. Oni okolité miesto ale neprehľadávali, ani nerobili prehliadku týmto osobám. Taktiež nevideli žiadne nože ani u oznamovateľov, ani u podozrivých.

Svedok C. S. vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 28. 08. 2013 boli spolu s kolegom Z. vyslaní stálou službou ako hľadka Mestskej polície za účelom preverenia telefonického oznámenia, podľa ktorého malo dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na W. X. medzi skleníkmi. Toto mala oznámiť osoba s priezviskom K.Š., krstné meno ale nevedel uviesť. Po príchode na miesto sa tam už nachádzala druhá hliadka Mestskej polície (kolegovia Y. a U.), ktorí sa nachádzali na pravej strane na chodníku na W. X. v smere od centra mesta spolu so štyrmi osobami, dvomi mužmi a dvomi ženami, na ktorých mená si už nepamätal. Tieto osoby boli pod vplyvom alkoholu, pričom oznamovatelia tam v tom čase už neboli. Tiež tam už bola prítomná hliadka OO PZ Zvolen, ktorá tieto osoby zadržala. Počas jeho prítomnosti si nevšimol, že by tieto štyri osoby mali v rukách nejaké peniaze, že by si ich podávali, resp. že by ich zahodili. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či ich mali pri sebe, pretože osobnú prehliadku týchto osôb nevykonávali, ani neprehľadali miesto, kde sa tieto osoby nachádzali.

Svedok M. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 28. 08. 2013 boli spolu s kolegom S. vyslaní stálou službou ako hľadka Mestskej polície za účelom preverenia telefonického oznámenia, podľa ktorého malo dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na W. X. medzi skleníkmi. Toto mala oznámiť osoba s priezviskom K.Š., krstné meno ale nevedel uviesť. Po príchode na miesto sa tam už nachádzala druhá hliadka Mestskej polície (kolegovia Y. a U.), ktorí sa nachádzali na pravej strane na chodníku na W. X. v smere od centra mesta spolu so štyrmi osobami, dvomi mužmi a dvomi ženami, na ktorých mená si už nepamätal. Tieto osoby boli pod vplyvom alkoholu, pričom oznamovatelia tam v tom čase už neboli. Tiež tam už bola prítomná hliadka OO PZ Zvolen, ktorá tieto osoby zadržala. Počas jeho prítomnosti si nevšimol, že by tieto štyri osoby mali v rukách nejaké peniaze, že by si ich podávali, resp. že by ich zahodili. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či ich mali pri sebe, pretože osobnú prehliadku týchto osôb nevykonávali. Oni prezreli len blízke okolie miesta, kde sa tieto osoby nachádzali (cca 3 metre okolo nich), ale žiadne peniaze nenašli. Nespomínal si ani, že by im tieto štyri osoby uvádzali, že boli napadnutí zo strany oznamovateľov, skôr ale nie.

Na hlavom pojednávaní boli čítané aj zápisnice o konfrontáciách medzi obžalovaným a svedkami a medzi obžalovaným a poškodenými, pričom každý zotrval na svojej výpovedi a rozpory v ich výpovediach sa tak nepodarilo odstrániť.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o ohliadke miesta činu (č.l. 251 - 260), znalecké posudky z odvetvia psychiatria a psychológia (č.l. 325 - 381), znalecký posudok KEÚ PZ Slovenská Ľupča (č.l. 389 - 405), znalecké posudky z odvetia chirurgia ku zraneniam poškodených (č.l. 409 - 422, 426 - 441),

správa o porovnávaní pachových stôp (č.l. 458 - 462), lekárske správy k zraneniam poškodených (č.l. 463 - 466), správa od VÚB banka, a.s. (č.l. 467 - 469), posudok v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/51/2013 (č.l. 470 - 501), správy a odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 520 - 528).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Je nepochybné, že medzi obžalovaným S. K. a poškodenými I. K. a I. K. došlo dňa 28. 08. 2013 ku konfliktu, následkom ktorého utrpeli obaja poškodení zranenia, o čom svedčia aj lekárske správy ohľadne zranení poškodených, ako aj znalecké posudky. Poškodený I. K. podrobne opísal, ako ho mal obžalovaný fyzicky napadnúť, a neskôr aj jeho brata, taktiež poškodený I. K. opísal, ako ho mal obžalovaný fyzicky napadnúť potom, ako napadol jeho brata, a taktiež svedkovia Y. Č. a C. Y.Á. vypovedali, ako mal obžalovaný fyzicky zaútočiť na poškodených. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spolu s I. R. už v minulosti hrávali karty s poškodenými, v podstate spolu dobre vychádzali, a nemali žiadne konflikty. Taktiež z dokazovania vyplynulo, že poškodený a svedkovia, ktorí spolu s nimi žijú, nemali nikdy medzi sebou konflikty a vychádzali spolu dobre. Z uvedeného je zrejmé, že zranenia, ktoré utrpeli poškodení dňa 28. 08. 2013, si nespôsobili sami, resp. nevznikli následkom fyzického útoku medzi sebou navzájom, tak ako to tvrdil obžalovaný a svedok I. R. vo svojich výpovediach. Svedkyne D. K. a I. H. v podstate vypovedali v prospech obžalovaného, tu je ale potrebné poukázať na to, že podľa ich výpovedí ani v čase fyzického napadnutia neboli bezprostredne prítomné pri tomto incidente, keďže sa mali zdržiavať neďaleko. Súd potom na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný S. K. spoločne s ďalšou osobou fyzicky napadol poškodených I. a I. K., dôsledkom čoho aj utrpeli zranenia. Svedok C. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že poškodení išli na druhý deň po tomto incidente na ošetrovanie, a taktiež svedok C. U. uviedol, že keď stretli oznamovateľov uvedeného incidentu, tak žena, ktorá bola s poškodeným, mala krvavé tričko. Z uvedeného je zrejmé, že poškodení teda utrpeli zranenia v čase, keď s nimi bol obžalovaný S. K., a nemohli ich utrpieť potom, resp. iným spôsobom, tak ako sa to uvádzal vo svojej výpovedi I. R. a obžalovaný.

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo jednoznačne preukázať, komu patrili nože, ktoré sa našli na mieste činu, a ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu, táto skutočnosť je však podľa názoru súdu irelevantná, keďže poškodení neutrpeli žiadne rezné ani bodné zranenia, súd sa preto touto otázkou bližšie nezaoberal.

Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo preukázať, že by obžalovaný S. K. mal odcudziť poškodenému I. K. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur. Jediný, ktorý usvedčuje obžalovaného z toho, že mal násilím odcudziť poškodenému I. K. peniaze, je samotný poškodený. On opísal, ako ho mal obžalovaný na zemi prehľadať a vziať mu peniaze. Poškodený I. K. však vo svojej výpovedi uviedol, že nevidel, že by jeho bratovi mal obžalovaný zobrať peniaze, ale uviedol, že mu mal brať povedať, že peniaze mu mal vziať I. R.. Taktiež svedkyňa Y. Č. uviedla, že nevidela, že by niekto vzal poškodenému I. K. peniaze. Taktiež svedok C. Y. uviedol, že nevidel, že by obžalovaný alebo I. R. brali poškodenému I. K. nejaké peniaze, ani nevidel, že by obžalovaný poškodeného šacoval. Taktiež nebolo jednoznačne preukázané, kde mal mať poškodený I. K. v čase fyzického konfliktu tieto peniaze schované. Poškodený uviedol, že ich mal vo vrecku v bunde, svedok C. Y. ale uviedol, že ich mal mať v zadnom vrecku nohavíc. Dokazovaním bolo taktiež preukázané, že obžalovaný spolu s ďalšími osobami boli zadržaní bezprostredne po uvedenom konflikte, kedy z miesta činu prešli len cca 100 metrov, a potom boli zastavení hliadkou mestskej polície a následne zadržaní. Pri zadržaní u nich neboli nájdené žiadne peniaze, a dokazovaním bolo tiež preukázané, že pri ceste, po ktorej išiel obžalovaný z miesta činu, nie je žiadny obchod, ani iné zariadenie, kde by mohol peniaze minúť. Taktiež svedkovia, príslušníci mestskej polície, uviedli, že ani nevideli, že by niekto zo skupinky, v ktorej bol obžalovaný, niečo odhadzovali (teda ukradnuté peniaze). z oznámenia VÚB banky, a.s., síce vyplýva, že deň pred uvedeným konfliktom bolo z účtu N. K. vybratých spolu 120,- Eur, táto skutočnosť však vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy sama o sebe nepreukazuje, že obžalovaný S. K. skutočne aj 60,- Eur poškodenému I. K. násilím zobral. Z uvedeného je potom zrejmé, že z vykonaného dokazovania vyplynuli dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný S. K. odcudzil poškodenému I. K. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur.

Súd vo vzťahu k jednotlivých svedeckým výpovediam ešte poznamenáva, že aj obaja poškodení, aj obžalovaný S. K., svedok I. R., a ich družky, ako aj ostatné osoby prítomné pri konflikte, boli pod vplyvom alkoholu, čo bolo preukázané jednotlivými výpovedami. Je potom zrejmé, že aj z tohto dôvodu

sa jednotlivé výpovede mohli v niektorých skutočnostiach rôzniť, keďže každý si z uvedeného incidentu nemusel zapamätať úplne všetko, resp. s odstupom času si nemusel na konkrétne detaily spomenúť.

Uvedené skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, potom súd viedli k tomu, že konanie obžalovaného právne kvalifikoval nie ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ale ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa spoločným konaním na mieste verejnosti prístupnom fyzicky dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, a zároveň ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného S. K. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené je potom v prípade obžalovaného S. K. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Zo správ na obžalovaného S. K. vyplýva, že tento sa podľa záznamov Mestskej polície Zvolen dopustil v minulosti 12 priestupkov, a podľa záznamov Okresného úradu Zvolen sa v minulosti dopustil 9 priestupkov. Obžalovaný bol v minulosti celkovo 7 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/61/2013 zo dňa 02. 05. 2013, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému S. K. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tomto prípade súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsudzoval obžalovaného za dva trestné činy. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že obžalovaný spáchal trestné činy v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ďalej na okolnosti prípadu, a to, že v tomto prípade išlo o trestnú činnosť, ktorá bola v podstate medzi obžalovaným a poškodenými ojedinelá, keďže do vtedy medzi nimi neboli žiadne konflikty.

Poškodení I. K., UNION zdravotná poisťovňa, a.s., a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., si v konaní riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody (poškodený I. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovaného S. K. nežiada žiadnu náhradu škody). Títo poškodení svoje nároky aj riadne vyčísľili, súd preto zaviazal obžalovaného S. K. k povinnosti nahradiť im spôsobenú škodu, a to poškodenému I. K. vo výške 322,- Eur, poškodenému UNION zdravotná poisťovňa, a.s., vo výške 7,26 Eur, a poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., vo výške 13,33 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.